

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 24.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9875** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], [улица], ет.1, ап. 2А, представлявано от Г. В.- управител срещу Заповед № ФК-С-658-0459570/23.09.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП. Със заповедта е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – конкретно шоурум за интериорни врати, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и затова, че на дата 09.04.2020г. в търговския обект било извършено плащане от клиент на аванс на стойност 1000 лв. за който не била издадена касова бележка, нито бележка от кочан, бил отпечатан КЛЕН за периода 08.04.2020г. – 09.04.2020г. На дата 24.06.2020г. било извършено доплащане от същия клиент на стойност 67500лв.за което доплащане не е издадена също нито фискална бележка нито от кочан, бил отпечатан също КЛЕН от 24.06.2020г. В отпечатаните КЛЕН липсвали двете суми. Имало сключен договор от 09.04.2020г. за изработка, оферта за поръчка от 09.04.2020г. и приемо-предавателен протокол №58/24.06.2020г.

С жалбата се иска отмяната на заповедта, като се претендира, че протоколът от проверката бил нечетлив и негодно основание както за издаването на процесната заповед така и за съставянето на акта за установяване на административно нарушение за същото- протоколът не се ползвал с доказателствена сила по чл.50,ал.1 ДОПК. Накърнено било правото на защита на дружеството – позовава се на чл. 56 от Конституцията, поради невъзможност да бъдат узнати обстоятелствата от нечетливия протокол, в заповедта била отразена фактическа обстановка, но доказателство за извършените действия и изявления и установените факти и обстоятелства по смисъла на чл. 50 ДОПК съставлявал протоколът, а не заповедта. Счита нарушен принципът на

разкриване на обективната истина, прокламиран в чл. 7 АПК, заповедта не съответствала с целта на закона поради нарушаване на принципа за съразмерност при определяне на мярката във връзка с целите на ПАМ по чл.22 ЗАНН. В случая нямало необходимост от преустановяване на конкретното нарушение, при положение, че вече е изпълнен фактическият състав на същото, а липсвали мотиви за цел на ПАМ отстраняване на последиците от неиздаването на фискален бон за двете суми. Признава се, че обществените отношения, свързани с конкретното отчитане на продажбите в търговските обекти са пряко свързани с фискалните интереси на държавата и предполагали засилена охрана – чл.4, ал. 2 АПК, но тази охрана не следвало да засяга интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издавал актът – чл.6, ал.2 АПК.

Счита, че запечатването на търговския обект съставлявало мярка, която нарушавала принципа за съразмерност по чл.6 АПК, не можело да се приеме, че с налагането на ПАМ запечатване на търговски обект ще се предотврати настъпването на други вредни последици, тъй като не било ясно какви. С налагането на ПАМ се причинявали вреди, явно несъизмерими преследваната цели в противоречие с чл.6, ал.5 АПК. Не било ясно по какъв начин ще се постигне твърдяната превенция със запечатването на обекта. Позовава се на съдебна практика в този смисъл – Решения на ВАС по адм.д.6821/2011г.по адм.д.8766/2014г. по адм.д. 12477/2016г. Тъй като при контролната покупка на датата на проверката дружеството издало касов бон на проверяващите, установеното било изолиран случай, като създадената организация в търговския обект нямала за цел неизпълнение на задълженията.

основание Тълкувателно решение № 4/22.04.2004г. по тълк. дело № 4/2002г., относно неизлагането на мотиви при упражняването на оперативна самостоятелност, претендира се допуснато нарушение по чл.146, т. 4 и т.5 АПК, оспорва срока на мярката, тъй като и за неиздаване на фискален бон за продажби на по-висока стойност се прилагал идентичен срок. Направено е доказателствено искане – за представяне на административната преписка.

Оспорената заповед е връчена на дата 25.09.2020г. Жалбата е депозирана на дата 05.10.2020 г. пред административния орган, в съда отделно на 08.10.2020г. е представена административната преписка. Приложен е документ за платена държавна такса.

По допустимостта на жалбата : Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.186, ал.4 ЗДДС, същата е редовна и допустима. Съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание, да конституира страните и укаже тежестта на доказване.

Съдът на основание изложеното,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 14.12.2020г. от 11:30ч. за която дата и час да се призоват страните и уведоми Прокуратурата.

Конституира страни по делото:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ: [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], [улица],10А, ет.1, ап. 2А, представлявано от Г. В.- управител

ОТВЕТНИК: Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП

УКАЗВА на ответника, че в 14-дневен срок от получаване на определението, има право да подаде отговор на жалбата да сочи доказателства и да представи писмените такива, с които разполага.

УКАЗВА на ОТВЕТНИКА, че на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1АПК трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт.

УКАЗВА на ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ, че на основание чл.163, ал. 3 АПК вр. чл.154 ГПК вр. чл.144 АПК , че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици за себе си, като може да ангажира всички допустими доказателства по ГПК.

Определението на съда не подлежи на обжалване, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: